

Urh Lipek

Merica, 17. XI. 1959

Častitemu gospodu
monsignorju in škofu

Fr. Ks. Mešku

Najprej pač priskrbi hvala
za poslano knjigo IV. zvezek Vaših zbranih
spisov. Res iznenadilo me je da se še
spomnite ubogega bivšega ministranta.
Večkrat sem Vam že nameroval pisat,
pa sem se nekoliko bal da bi Vam
moje pismo ne bilo „šiba borjor“.
Seveda Vi ne morete vedet da sem
ves navdušen na Vaše zverke zbranih

spisov in sem vsakega že prej pri
pri poverjeniku Mohorjeve naročil.
Tudi Finsgarjevo „Leta mojega popotovanja“
sem si omislil in jo z zanimanjem
prebiral. Točno pač, Vaše sam obdržim
ker so mi v dragi spomin, svoje pa od-
stopim hiškam ki tudi radi citajo.
Naročil sem si pred leti tudi Vaše
pesmi „Iz srca in sveta“ ktere so se mi
nektare zdele tako pomenljive, da sem
se jih nekaj kar noč pomet nancil.

Kotko pač človek z vse drugačnim
veseljem in zanimanjem prebira spise
pisatelja ki ga osebno pozna in se da
vse tiste steric, mlina in pušče, ter
pozna vse tiste osebe ki jih v svojih
spominih opisujete, kakor pa tedaj
se pisatelja in kraja osebno ne pozna.

O, kako sol srca sem se nasmejäl
ko sem čital kako sta s Borhoviin
Lipsēm barantala za tisti „Kolomonov
žegen“. Moričik je tudi poborjen, je bil
tudi poln humorja. Pludrovemu Ticeju
mojemu prijatelju je to enkrat pravil
v mlini ko sem bil jaz zraven. Pa
o vseh tistih mlinih po reki (neven
ročaj ste Novakovega izpustili;) ki sem
to pot tudi jaz tolikokrat preramal
in jo še, kako zanimalo me je vse
to. Pa Bernatova pušca. Tam poleg
pri Vostiharju sem jaz dobil nevesto,
oziroma ljubo ženko. Pravilo mi je
večkrat (bila je tedaj šele kakih 6 let
star otrok) da ste večkrat prišli obiskat
njeno Bobico ki je bolna ležala v mali
izumnati. To „Križev pot“ mi je segel
po srca in sem sočustvoval z Vami.

Pa o Prežihovem Vorancu pišete ki
sem ga osebno poznal in spoštoval.
Dobrohoten človek je bil, pa tedaj še
nisem vedel da je pisatelj. Toča povedati
vam moram, ko sem pred par leti ležal
v bolnici v Ervi in me je dolgočas mučilo,
pa sem vzel v roke njegovo knjigo „Jamnica“
iz radovednosti kako piše, sem bil razočar-
an. Res, ko sem jo do polovice prebral,
me je zelo mučilo da bi jo zalučal
v strelišno ogravnico. Taj vendar človek
ne more biti tako pokvarjen, tam pod
križem O, Voranc sem pomislil,
če bi ti tedaj ko si to knjigo pisal, bolj
pomislil na to koliko mladih, še ne-
pokvarjenih src boš pohujšal, kakor pa
na to da bi se gotovim krogom prikupil,
bi pač vsaj nekoliko dostojnejše pisal.
Kako skuša osmešiti in pretiravati

2.)

o župniku Vireju (ko vsi domoljubi
vemo kdo je misljen) in ki sem jih
jokal ljubil kot očeta. Tam se sedaj ob
pogrebu našega i. g. župnika št. Bostele,
ko se imeli ob grobu govor i. g.

Druvogradski prost Matija Munda in so
se spominjali ~~vs~~ duhovnikov ki so
v razlijem času v slov. horoski pumrl;
ko so prišli do pokojnega župnika
Draža Terzjnik, so ~~se~~ besedno rekli:

"Kolikokrat sva skupaj krovmjela.
Kako slobod je bil in kako rad sem
svo inel." Meni so solre stopile v
oči ko sem pomislil kako rad sem
jih tudi jaz inel ko so bili v St. Dama
jelu. Torej Voranca kot pisatelja ne
morem pohvaliti. četudi je napisal
nekaj lepih črtic in novel.

Pa še to bi Tomu rad povedal, da je sedaj pri Holmumu prevzel gospodarstvo moj sin Stanko. Starejši brat Tere, ki je bil do sedaj gospodar je imel edinega sina Matejca. G. župnik Turpiš so ga prepovorili da ga je dal študirat, meneč da bo postal duhovnik. V Mariboru je bil v semenišču do 6. šole. Potem je vojna vse predrugačila. Sedaj je rusenir & Gustanjin in ne more imeti še kmetije zraven. Zato jo je brat stal mojemu sinu ker je sam že čez 80 let. Meni je bilo videti zelo hudo, ker sem moral od doma brez vsega znanja s trebuhom za kruhom. Tako rad bi ostal na gruntu. In splejte čudna pota Božje previdnosti. Sedaj je dobil sin to kar sem si jaz videti toliko želel.

Res, zimski večeri so tako dolgi
in bo Vas knjiga morda karkoli
krotkočiasila in tudi shigala. Posebno
nektare hčerke rože čitajo. Fontje pa,
(samo dva sta se doma) so bolj slovesni
le za smuk porini in za sah poleti.
Gor pa za kratek čas tudi rosi
pisem. Prepisovanu sluka h Bogu
povzdigujoče pesnitve iz "Družine"
"Holelovja" Vase, "In srca in sveta"
"Verskega lista" i. t. d. Lotil sem
se celo sam verrov. To seveda kaj
bo tako neuk človek pesnil. To
so le neobčljivi poskusi. Če bi
vestel da bi Vas stem ne mučil
bi Vam poslal ktero, mogoče bi
Vam pa le bilo v razvedrilo.

Zeloj pa že moram nehat da
Vas prevec ne utrudim. To enkrat
prisrčna hvala za knjigo. Prevec
žrtvujete zame, knjiga je draga.

Sprejmite prisrčno
podborno od mene in
mojih domacih

Vam hvaležni

Urh Lipek